

[Duetoff]

Det vidste den danske befolkning i 1972, og det vidste man igen 1986 i forbindelse med Den Europæiske Fælles Akt, hvor det stod endnu klarere, end det gjorde i den oprindelige traktat, at det var meningen med samarbejdet.

Derfor er det lidt træls nu i dag at høre f.eks. fru Annette Just fra Fremskridtspartiet på trods af vores lille meningsudveksling med korte bemærkninger gentage, at EF skal blive ved med at være en handelspolitisk dynamo. EF har ikke kun været handelspolitik, EF har hele tiden handlet om noget mere og væsentligere. Jeg ved godt, det har været populært i Danmark at snakke om 10 øre mere på flæsket, og at det har været den økonomiske side, man har brugt mange kræfter på, men det ændrer intet ved, at tankerne hele tiden har været om det politiske, og at det er det bærende.

Derfor er det selvfølgelig også logisk, at et dansk nej den 2. juni vil få følger; det kan da ikke være anderledes. Hvis man har en række lande, der fra starten har bygget op til et tæt politisk samarbejde og derefter har åbnet for nogle flere lande, og nogle af de lande, der så er kommet til senere, siger, at de måske alligevel ikke vil være med i de oprindelige planer, er det da logisk, at de oprindelige lande siger, at det er deres valg og kører videre, som det hele tiden har været meningen, uden at lade sig bremse.

Derfor vil man naturligvis, som også udenrigsministeren så rigtigt har sagt det, se, at det, der skete i forbindelse med den sociale dimension ved Maastrichtaftalen, hvor englænderne fik lov til at sejle deres egen sø, helt naturligt vil blive den situation, Danmark kunne komme i efter et eventuelt nej.

Jeg synes, der er grund til at tage et par af skræmmebillederne fra den generelle EF-debat i dag. Man har i årevis talt om, at EF ønskede en total harmonisering, at vi alle sammen skulle være ens, læse de samme bøger, tale det samme sprog, bære det samme tøj og i det hele taget gøre alt ens. Man forsøger også af og til at fremstille tingene i EF-debatten, som om denne union vil uniformere os. Jeg vil bare minde det høje Ting om, at nogle EF-fantaster faktisk allerede tilbage i 1960'erne forlod tanken om en egentlig harmonisering, men at man til gengæld har fået tanken om en samordning af tingene sådan, at man får lov til at

beholde sit eget særpræg. Det er naturligvis også det, der ligger i det nærhedsprincip, som gennemsyrrer hele traktaten, hvor man siger, at der ikke er noget, der skal vedtages på EF's fællesskabsplan, som ikke kan løses lokalt, dvs. at vi får lov til at løse alle de problemer, vi vil, i Folketinget, vi vil ikke blive påduttet noget, for det er de store problemer, der skal ligge i EF-samarbejdet.

Når man hører debatten rundt omkring og også her i dag, selv om den vel ikke har tilført så meget nyt, synes jeg nok, at det var den sædvanlige skyttegravskrig, som var i gang, men det er vel vigtigt en gang imellem at genkalde sig, hvad der faktisk er blevet besluttet. Jeg synes, at fru Annette Just bl.a. nævnte eksempler på nogle beslutninger, der rent faktisk var truffet, og som ikke har så meget med Unionen at gøre.

Jeg vil godt nævne to ting. For det første har vi besluttet, at man skal have grænserne væk i det indre marked, så når nogle i EF-debatten f.eks. taler om, at vi nu skal have afgiftsharmonisering på grund af EF-Unionen, er det naturligvis noget sludder, for den afgiftsharmonisering vil komme under alle omstændigheder. Det er ikke noget argument, for det hænger sammen med det indre marked.

For det andet har vi besluttet den fri bevægelighed af arbejdskraft, der ligger i EF-pakken og også i den oprindelige traktat. Jeg må så spørge bl.a. SF, om det ikke er rigtigt, at valget i denne omgang i virkeligheden er, ikke om man skal have fri bevægelighed eller ikke fri bevægelighed, men et spørgsmål, om man skal have et grænsefrit Europa med en social sikkerhed, eller man skal have et grænsefrit Europa med en junglelov. For sagen er jo, at hvis man ikke får Unionen igennem og dermed får den sociale dimension igennem, vil det, som Socialdemokraterne har været inde på, ganske rigtigt blive alles kamp mod alle; vi vil kunne underbydes af billig arbejdskraft fra Portugal, som kommer op til andre sikkerhedskrav osv. end dem, vi stiller, og vores virksomheder vil blive undergravet.

Men sandheden er jo, at vi her står i valget mellem på den ene side et Thatchersk Europa, hvor de fri kræfter spiller uhindret, og på den anden side det, nogle kalder en nordisk model. Vi tror, det er meget vigtigt at slå fast, at den sociale side skal være med, og at vi skal have en social styring af denne fri konkurrence.